

Sevgi Maytapları

– Gürsel ÇOPUR · 12 Eylül 2011

Dört iklim zebercet kanat
Yeise inat
Günyüzü serinliğinde,

Tertemiz çehresiyle vicdan
İçten duyulan ses diyor ki: adan
Boyun bükme fedakârlığında,

İnsanı ruh yuvasında severek
Kalpteki yılmaz erek
Bitmeyen haz deminde,

Karamsarlık açsa da delik
Geçici bulut heyulasıyla gündelik
Haşmetin belkemiğinde,

Adımlarda vardır çığlık ve konuşan hece
Süzülür ak ülkeme gündüz ve gece
Üveyik süzülüşünde,

Toprakta tohumdan bir çare
Kucaklarsan, çare gelir yâre
İnancın renkli kıvamında,

Ümitte gurbet yaşamamak, iç içe kablo
Bağlar bizi ötelere apayrı bir tablo
Yaşamın uzayan serhadlerinde,

Adı konulmamış destanın soluğunda bir resim
Terliyor can ve hevesim
Helecan mutfağında,

Küheylanlar dolaşmıştı cihanı kıta kıta
Altın nefes otağını kurmuştu, sarsılmazdı çıta
Kalp ağacının gölgesinde,

Atan nabızlarda yeşeren ve solmaz soluk
Gözyaşı katrelerini omuzlayan oluk
Aydın hislerin silüetinde,

Vaat edilen ve gönderilen mektup çift
Tercihini olgun kullanmamak akla zift
Adımların çıkılan merdiveninde,

Sevgiyi taçlandırmak insanlıküstü bir kabul
Sesli koridorlarda hakiki sesi bul
Sütliman esintilerin kavşağında,

Bu yolda nabzı kesilmeyecektir tebeşirin
Küçük dünya vefa taşır içinde teneşirin
Sessizliğin haklı tınında.

Gürsel ÇOPUR